

[Bernhard Baunsgaard.]

len fortsat er, at den gifte mand beskattes af hele sin og den med ham samlevende hustru indkomst og formue. Med andre ord, jeg skal støtte et forslag, der fortsat diskriminerer den gifte danske kvinde. Det kan vi efter det radikale venstres mening ikke fortsætte med.

Vi roser os af, at vi ikke diskriminerer i det danske samfund, men det er ikke korrekt. Vi fik for et par år siden en betænkning fra kvindekommissionen; den fastslog kort og klart: på skatteområdet er der tale om såvel formel som reel forskelsbehandling af den gifte kvinde.

Der har været talt meget om rødstrømper. Jeg kan kun sige, at når vi skal opleve dette igen — i september oplevede vi, at vi ikke fik støtte til det radikale forslag om at gennemføre i det store og hele Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning om ophævelse af sambeskatningen — må vi prise os lykkelige over, at vore rødstrømper er så fredelige. Tænk, om nogle af dem fandt på at spørge en eller anden international instans, om dette var i overensstemmelse med de konventioner, vi så rask tilslutter os, f. eks. om menneskerettighederne, om, at der ikke må diskrimineres mod hverken køn eller race.

Vi har fra radikal side fremsat et forslag til folketingsbeslutning — jeg havde håbet, at det var kommet til behandling samtidig med dette lovforslag — som går ud på at pålægge regeringen pligt til at gennemføre Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning. Jeg står her med den; den fastslår ganske udmærket efter radikal opfattelse, hvad det er, der skal gøres på dette punkt, for at den gifte kvinde kan få det, man vel kan kalde menneskerettigheder. De børn, hun føder, får disse rettigheder, når de fødes, men hun selv må ikke få rettighederne. Vi skal såmænd nok hjælpe ministeren igennem med disse — jeg er stærkt overrasket over, at den socialdemokratiske ordfører sagde det — få og næsten betydningsløse ændringer, der foreslås her.

Jeg kan kun tilgive ministeren, at han kommer med et sådant forslag, ud fra én eneste forudsætning, nemlig at han har siddet her så kort, og så må jeg jo næsten spørge, om den forrige regering, der i september fik pålagt at møde med et forslag her, slet

ikke har forberedt noget. For så nærmer det sig det betænkelige, at man af folketinget får besked om at udarbejde et forslag til afskaffelse af særbeskatningen og ikke gør det.

Jeg kan kun sige, at jeg er dybt skuffet over den socialdemokratiske regering. Vi skal såmænd nok hjælpe med at få de småting her igennem. Der er visse detaljer, vi vil drøfte, men vi håber, at et enigt folketing så pålægger ministeren at gennemføre det, som tidligere finansminister Grünbaum har bragt frem i debatten igen, og som vi øjensynlig skal være de eneste der støtter ham i: at vi kan ikke fastholde diskrimineringen af den gifte kvinde.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe går principielt stærkt ind for ophævelse af sambeskatning af ægtefæller; det har været en mærkesag for os som for mange andre i årevis.

Vi så derfor hen til Poul Dahlgaard-udvalgets betænkning om forbedring af ægtefællers beskatning med forventning om heri at finde et brugbart forslag. Vi vidste, at problemet er kompliceret, og vi konstaterer, at det desværre ikke er lykkedes eksperterne at skabe megen klarhed. 4 af 8 medlemmer af udvalget indtager endog særstandpunkt og ydermere forskellige standpunkter. Skatteteknikerne kan tilsyneladende ikke hjælpe skattepolitikkerne med at realisere vor målsætning om at ophæve den resterende sambeskatning; jeg synes ikke, der er nogen grund til i den forbindelse at kritisere ministeren for skatter og afgifter.

Den konservative gruppe har i årevis foreslået en gennemførelse af splittingsystemet på formue og indtægt heraf, og vi ser nu ingen anden mulighed end at falde tilbage på dette system. Denne løsning forkaster ekspertudvalget ganske vist, idet det anfører, at den ikke er gennemførlig af praktisk-administrative grunde, især på grund af det stærkt varierende fællesskab med hensyn til indkomst og formue i en selvstændig erhvervsvirksomhed. Det har vi ingen mulighed for på nuværende tidspunkt at modbevise, og derfor nødsages vi til foreløbig at tage denne konklusion til efterretning. Men det forekommer unægtelig inkonsekvent, at udvalgets flertal på den ene side forkaster splitting, samtidig med at det på den anden